

Sygn. akt III KK 518/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **L. K.**

skazanego z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 grudnia 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 28 marca 2022 r., sygn. akt II K 193/22,

**uchyla zaskarżony wyrok w części, w której nie orzeczono
wobec L. K. środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich
pojazdów mechanicznych i przekazuje sprawę w tym zakresie
Sądowi Rejonowemu w Gorzowie Wielkopolskim do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 marca 2022 r., sygn. akt II K 193/22, Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim uznał L. K. za winnego tego, że w dniu 30 września 2021 r. na drodze publicznej w miejscowości G. prowadził pojazd marki [...] nie stosując się do

orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim, sygn. akt II K 1008/21, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres od 24 sierpnia 2021 r. do 24 sierpnia 2024 r., tj. czynu z art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Żadna ze stron postępowania nie wniosła apelacji, stąd w dniu 5 kwietnia 2022 r. orzeczenie uprawomocniło się.

Kasację na niekorzyść skazanego wniosł Prokurator Generalny, który zaskarżając wyrok w części dotyczącej braku rozstrzygnięcia w przedmiocie obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 42 § 1a pkt 2 k.k., poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie orzeczenia wobec oskarżonego L. K. obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, mimo skazania za przestępstwo z art. 244 k.k., polegające na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.”

W konkluzji skarżący wniosł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Gorzowie Wielkopolskim do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co uprawniało do jej rozpoznania na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z treścią przepisu art. 42 § 1a pkt 2 k.k., sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie skazania za przestępstwo określone w art. 244 k.k., jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Za takie właśnie przestępstwo, tj. czyn z art. 244 k.k., został skazany L. K.. Zaskarżonym wyrokiem przypisano mu bowiem zachowanie polegające na niestosowaniu się w dniu 30 września 2021 r. do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 1008/21, obowiązującego w okresie od 24 sierpnia 2021 r. do 24 sierpnia 2024 r. (k. 4-6). Niewątpliwie więc orzeczony zakaz obejmował dzień popełnienia przypisanego skazanemu czynu w przedmiotowej sprawie, tj. 30 września 2021 r. W tej sytuacji na

Sądzie *meriti* ciążył obowiązek orzeczenia wobec L. K. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, stosownie do art. 42 § 1a pkt 2 k.k. Brak orzeczenia tego środka karnego stanowi oczywiste i rażące naruszenie prawa materialnego (art. 42 § 1a pkt 2 k.k.), które miało istotny wpływ na treść wyroku, albowiem z nieuprawnioną korzyścią dla L. K. nie orzeczono wobec niego obligatoryjnego środka karnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2020 r., V KK 490/19, LEX nr 3223643).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części, w której nie zawiera on rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego i przekazał sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Gorzowie Wielkopolskim.

W toku ponowionego postępowania Sąd właściwy do rozpoznania sprawy będzie związany wyrażonym wyżej poglądem prawnym.

I.n